

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי יוסף הכהן בהרה"ק ר' צבי הירש זצ"ל

הרה"ק רבי חיים יצחק בהרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל זצ"ל

הרה"ק שמואל בה"ר יהודה לייב זצ"ל

רבינו עובדיה מברטנורא

משנה ז'

בא בסוף שבוע - אחרי היטוח הבית,
חזור ומסגירו, ואם בסוף שבוע חזר
הנגע, ונתן את הבית.
הפשיון הסמוך - שפשה סמוך לנגע.
והחוזר כשני גריסים - דכתיב ואם ישוב
הנגע, כאדם האומר חזר פלוני למקומו.
והנגע שבבתיים בתחילה אינו מטמא
אלא בשני גריסין, כדאמרן.

בא הכהן בסוף שבוע של ההסגר השני, לאחר שחלץ וקצה וטח ורָאָה את הבית, אָם
חָזַר הנגע, "וּנְתַן אֶת-הַבַּיִת, אֶת-אֲבָנָיו וְאֶת-עֲצָיו וְאֶת כָּל-עֵפֶר הַבַּיִת,
וְהוֹצִיא אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-מְקוֹם טָמֵא" (ויקרא יד, מה) יש מפרשים 'אל מחוץ
לעיר', היינו שיש להוציא אל מחוץ לעיר גם אם אין העיר מוקפת חומה, 'אל מקום טמא' למקום
שמחזיקים אותו בטומאה, כגון בית הקברות, הפְּשִׁיּוֹן הַסָּמוּךְ אם פשה הנגע בסמוך לאום,
היינו בסמוך לעיקר הנגע - כָּל שֶׁהוּא אפילו אם פשה במקצת (כל שהוא) טמא משום פשיון,
וְהִרְחֹק והפשיון הרחוק, היינו שפשה הנגע רחוק מהאום - אינו מטמא אלא אם כן פשה
בשיעור פְּגָרִיס, וְהַחֹזֵר בַּפְּתִים הנגע החוזר בבתיים - שיעורו כְּשָׁנֵי גְרִיסִין היינו
כשיעור הנגע בתחילה, שנאמר "ואם ישוב הנגע" (ויקרא יד, מג), כאדם האומר חזר פלוני
למקומו, ברם דין הנגע החוזר הוא אינו דווקא כשחזר לאותו קיר ששם היה בתחילה, אלא
אפילו אם חזר הנגע לקיר אחר של הבית, יש לנגע זה דין של נגע חוזר.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

עֲשֶׂרָה בְּתִים הֵן בנגעי בתים יש עשרה דינים, כפי שהמשנה הולכת ומפרטת: הַפְּקָה בְּרֵאשׁוֹן אם בסוף השבוע הראשון של ההסגר כהה הנגע, **וְהַהוֹלֵךְ לוֹ** או שנעלם הנגע בסוף השבוע הראשון - **קוֹלְפוֹ** מקלף את מקום הנגע **וְהוּא הַבַּיִת טָהוֹר** הרי שני דינים: כהה או נעלם בראשון. **הַפְּקָה בְּשֵׁנִי** בסוף שבוע ההסגר השני, היינו שעמד הנגע בעינו בסוף שבוע ראשון וחזר והסגירו, ובסוף שבוע ההסגר השני מצא הכהן שכהה הנגע, **וְהַהוֹלֵךְ לוֹ** או שנעלם הנגע בסוף שבוע ההסגר השני - **קוֹלְפוֹ** מקלף את מקום הנגע **וְהוּא טָעוֹן צְפָרִים** והבית טעון ציפורים לטהרתו*, הרי ארבע דינים. **הַפּוֹשֶׁה בְּרֵאשׁוֹן** אם בסוף שבוע ראשון של הסגר פשה הנגע - **חוֹלֵץ וְקוֹצֵה וְטָח** כמו שנאמר וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׁה הַנֶּגַע בְּקִירֵת הַבַּיִת. וְצִנְהוּ הַכֹּהֵן וְחָלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בְּהֵן הַנֶּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל מְחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא. וְאֵת הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת הָעֶפֶר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל מְחוּץ לְעִיר אֶל מְקוֹם טָמֵא. וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר אַחַר יָקַח וְטָח אֶת הַבַּיִת. (ויקרא יד, לט - מב) **וְנוֹתֵן לוֹ שָׁבוּעַ** ומסגיר את הבית לשבוע נוסף (שבוע שני) אם **חָזַר הַנֶּגַע - יִנְתָּץ** הבית, כמו שלמדנו לעיל, הרי חמישה דינים, **לֹא חָזַר הַנֶּגַע -** הבית **טָעוֹן צְפָרִים** לטהרתו, כמו שלמדנו הרי שישה דינים. **עָמַד בְּרֵאשׁוֹן** עמד הנגע בעינו בסוף שבוע ראשון, שבכגון זה אינו חולץ ולא קוצה ולא טח, אלא מסגירו לשבוע שני **וּפְשָׁה בְּשֵׁנִי** ובסוף שבוע ההסגר השני נמצא שפשה הנגע - **חוֹלֵץ וְקוֹצֵה וְטָח** כמו שלמדנו לעיל **וְנוֹתֵן לוֹ שָׁבוּעַ** ומסגירו לשבוע נוסף (שלישי) **חָזַר הַנֶּגַע -** הבית **יִנְתָּץ** הרי שבעה דינים, **לֹא חָזַר הַנֶּגַע -** הבית **טָעוֹן צְפָרִים** לטהרתו, הרי שמונה דינים. **עָמַד בְּזָה וּבְזָה** עמד הנגע בעינו בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע שני - **חוֹלֵץ וְקוֹצֵה וְטָח וְנוֹתֵן לוֹ שָׁבוּעַ** ומסגירו לשבוע נוסף (שלישי) **חָזַר הַנֶּגַע -** הבית **יִנְתָּץ** הרי תשעה דינים, **לֹא חָזַר הַנֶּגַע -** הבית **טָעוֹן צְפָרִים** לטהרתו, הרי עשרה דינים. **אִם עַד שְׁלֹא טָהְרוּ** את הבית המנוגע **בְּצְפָרִים נִרְאָה בּוֹ נֶגַע** אחר - **הֲרִי זֶה יִנְתָּץ** כמו בנגע החוזר בסוף שבוע שני ושלישי **וְאִם מִשְׁטָהְרוּ בְּצְפָרִים נִרְאָה בּוֹ נֶגַע** ואם נראה בו נגע לאחר שטיהרו את הבית עם ציפורים - **יִרְאָה בְּתַחֲלָה** דינו כנגע חדש וטעון הסגר.

עשרה בתים - הכהה בראשון. בסוף שבוע ראשון כהה, או הלך הנגע לגמרי. הרי שני בתים, דכשנים הן חשובים. **קולפו** - קולף מקום הנגע בלבד, והבית טהור. **הכהה** - בסוף שבוע שני, וההולך לגמרי. שנים אחרים, הרי ארבעה. **הפוששה בשבוע ראשון חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע** - ואם חזר, נותן. הרי חמשה. **לא חזר טעון צפרים** - הרי ששה. **עמד בעינו בשבוע ראשון ופשה בשני חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע** - חזר, הרי שבעה. **לא חזר טעון צפרים** - הרי שמונה. **עמד בעינו בשבוע ראשון ובשבוע שני** - חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע. שדין העומד בעינו בשבוע שני כדין הפוששה, חזר, נותן. הרי תשעה. **לא חזר טעון צפרים** - הרי עשרה. **אם עד שלא טיהרו בצפרים נראה בו נגע** - הרי הוא כחוזר, וטעון נתיצה. אבל משטיהרו, הוה ליה כנגע חדש ומסגירו.

* כמו שנאמר: ויקרא יד, מט- נג: **מט.** וְלָקַח לְחֵטָא אֶת הַבַּיִת שְׁתֵּי צְפָרִים וְעָץ אֶרְזוֹ וְשֵׁנִי תוֹלַעַת אֲזָב. **נ.** וְשָׁחַט אֶת הַצֶּפֶר הָאֶחָת אֶל כְּלֵי חָרֶשׁ עַל מִים חַיִּים. **נא.** לָקַח אֶת עֵץ הָאֶרְזוֹ וְאֶת הָאֲזָב וְאֶת שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת הַצֶּפֶר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם הַצֶּפֶר הַשְּׁחוּטָה וּבְמִים חַיִּים וְהִזָּה אֶל הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים. **נב.** וְחֵטָא אֶת הַבַּיִת בְּדָם הַצֶּפֶר וּבְמִים חַיִּים וּבְצֶפֶר חַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרְזוֹ וּבְאֲזָב וּבְשֵׁנֵי הַתּוֹלַעַת. **נג.** וְשָׁלַח אֶת הַצֶּפֶר הַחַיָּה אֶל מְחוּץ לְעִיר אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכָפַר עַל הַבַּיִת וְטָהַר.